

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobkyně: **A.C.E. Media Ventures, Inc.**, se sídlem 3500 South DuPont Highway, Dover, Delaware, Spojené státy americké, zast. Mgr. Radkem Pokorným, advokátem se sídlem Klimentská 1216/46, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, ve věci ochrany před nezákonným zásahem žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 23. 5. 2018, č. j. 10 A 59/2018 - 45,

t a k t o :

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 23. 5. 2018, č. j. 10 A 59/2018 – 45, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně (dále „stěžovatelka“) se kasační stížností domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Městského soudu v Praze, jímž byla zamítnuta její žaloba na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného. V žalobě navrhovala, aby městský soud určil, že zásah žalovaného spočívající ve výzvě k odstranění reklamního zařízení ze dne 5. 1. 2018, č. j. 524/2017-120-SSU/6, byl nezákonný, a dále aby žalovanému zakázal zakrytí, odstranění a likvidaci reklamního zařízení umístěného na pozemku parc. X, v k. ú. Drahelčice, obci Drahelčice, okrese Praha-západ.

[2] Výzva k odstranění reklamního zařízení byla adresována neznámému vlastníkovi podle § 25 odst. 11 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích. Stěžovatelka, která uvedené reklamní zařízení vlastní, má za to, že pro tento postup nebyly splněny podmínky, a zpochybňuje, že žalovaný učinil dostatečné kroky za účelem její identifikace. Posledně uvedená otázka je podstatou sporu mezi ní a žalovaným.

[3] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je podání kasační stížnosti přípustné, z důvodů, které zákon připouští, a stěžovatelka je zastoupena advokátem [(§ 102 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)].

[4] Následně zjistil, že městský soud přijal žalobu k věcnému projednání, aniž by věnoval dostatečnou pozornost splnění podmínek řízení, konkrétně včasnosti podané žaloby a skutkovým okolnostem nezbytným k jejímu ověření. K této vadě byl povinen přihlídnout z úřední povinnosti [§ 109 odst. 4 ve spojení s § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s.]. S ohledem na její povahu nepřistoupil k věcnému přezkumu napadeného rozsudku a pro nadbytečnost nerekapituluje obsah kasační stížnosti ani vyjádření žalovaného – vztahují se výlučně k věci samé.

[5] Podle § 84 odst. 1 s. ř. s. musí být zásahová žaloba podána do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu (subjektivní lhůta), nejpozději ji však lze podat do dvou let od okamžiku, kdy k němu došlo (objektivní lhůta). Podle odst. 2 nelze zmeškání lhůty prominout.

[6] Pro účely posouzení včasnosti žaloby je nejprve nezbytné vyjasnit, jaké jednání veřejné správy žalobce označuje za nezákonný zásah. Na tomto podkladě soud dále zkoumá, zda, kdy a za jakých okolností se jednání odehrálo, případně zda, kdy a za jakých okolností se udály další skutečnosti rozhodné pro posouzení včasnosti žaloby, zejména kdy se do sféry žalobce dostaly relevantní informace o jednání označovaném za nezákonný zásah. Posouzení těchto otázek musí soud postavit na objektivních okolnostech, nikoli pouze na tvrzení žalobce (srovnej např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 7. 2018, č. j. 2 As 93/2016 – 138, a ze dne 4. 4. 2019, č. j. 5 As 5/2017 – 23).

[7] Důležité je rozlišovat, o jaký typ zásahu se jedná (jednorázový, trvajících či jednorázový s trvajících účinky) a zohledňovat specifika tzv. trvajících zásahů, u nichž začíná lhůta k podání žaloby běžet každý den znovu, jestliže zásah stále trvá (srovnej náleží Ústavního soudu ze dne 15. 5. 2018, sp. zn. II. ÚS 635/18).

[8] Stěžovatelka v nynější věci podala žalobu dne 5. 4. 2018 a uvedla v ní, že obě lhůty považuje za zachovalé z povahy věci, neboť výzva k odstranění reklamního zařízení byla vydána 5. 1. 2018. Kdy se o výzvě dozvěděla, netvrdila ani nedokládala. Dále zmínila, že dle jejího názoru zásah stále trvá.

[9] Názor stěžovatelky je správný ve vztahu k objektivní dvouleté lhůtě, to je zřejmé na první pohled. S dvouměsíční subjektivní lhůtou je to však složitější, protože mezi vydáním výzvy a podáním žaloby uplynuly tři měsíce a žádné další relevantní skutečnosti stěžovatelka v žalobě neuvedla a městský soud nezjišťoval. Za této situace městský soud nedisponoval dostatečnými skutkovými zjištěními pro posouzení včasnosti žaloby, a to ať už by povahu žalovaného zásahu hodnotil jakkoli.

[10] Pokud měl za to, že žalovaný zásah je typově trvajících, měl za účelem posouzení včasnosti žaloby ověřit, zda zásah stále trvá, respektive kdy byl ukončen, neboť od tohoto okamžiku by se odvíjel běh subjektivní i objektivní lhůty k podání žaloby (viz citovaný náleží Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 635/18). Žádné takové skutkové okolnosti však nezjišťoval a nejsou uvedeny ani v žalobě.

[11] Domníval-li se, že žalovaný zásah je typově jednorázový či jednorázový s trvajících účinky, měl pro účely posouzení včasnosti žaloby zjistit, kdy se stěžovatelka dozvěděla o výzvě žalovaného. Ani tato okolnost nebyla prověřována.

pokračování

[12] Jestliže zastával názor, že se jedná o kombinaci dvou jednorázových, trvajících či jednorázového a trvajícího zásahu, musel by zjišťovat totéž.

[13] Vzhledem k tomu, že žádné z uvedených okolností nebyly v řízení o žalobě zjišťovány, bylo její přijetí k věcnému projednání předčasné. Nejvyšší správní soud proto postupoval podle § 110 odst. 1, věty první, s. ř. s., napadený rozsudek zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení.

[14] Městský soud v něm bude vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu (§ 110 odst. 4 s. ř. s.). Zváží, o jaký typ zásahu se v nynější věci jedná, a na základě toho učiní kroky k doplnění skutkových zjištění potřebných pro zhodnocení včasnosti žaloby. Při posuzování typu zásahu a včasnosti žaloby bude mít na paměti, že je stěžejní, v jakém jednání stěžovatelka spatřuje nezákonnost a z jakých důvodů (srovnej např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 4. 2019, č. j. 9 Afs 406/2018 – 53, nebo ze dne 31. 7. 2019, č. j. 10 As 355/2017 – 101). Neopomene též, že pokud by povahu zásahu hodnotil jinak než stěžovatelka, je jí v intencích citovaného nálezu Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 635/18 povinen umožnit, aby na odlišný náhled soudu reagovala.

[15] Městský soud rozhodne též o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti stěžovatelky (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. prosince 2019

JUDr. Radan Malík
předseda senátu